

Motion till riksdagen 2005/06: MJ309

av **Gunilla Tjernberg (kd)**

Översyn av skyddsvärda skogar i Västerbotten

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om nödvändigheten av att konsekvensbeskrivningar och analyser kommer till stånd innan nya naturreservat tillkommer.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om att avsättningen av skyddsvärda skogar endast skall ske i nära samråd med berörda parter.

Motivering

Skogen och skogsråvaran är en viktig motor för tillväxt i Sverige. Om detta råder det stor politisk enighet. Tillväxten sker dels i form av tillgång till skogsråvara med stora exportinkomster som följd men också tusentals jobb inte minst i glesbygden. Till detta kommer förädlingsindustrin samt förnybar energi som idag utvinns från träindustrin. Här kan Skellefteå Kraft nämnas som idag framgångsrikt framställer och utvecklar förnyelsebar energi ur våra skogsprodukter.

Det har dock seglat upp några orosmoln. Skogsstyrelsen larmar att skogsindustrin hotas av virkesbrist. Det finns en tydlig signal om att röjningsarbetet samt förnygringsåtgärder är eftersatta i våra ungskogar. Detta får till följd att en viktig framtidsåtgärd som skogsägaren enligt lag är skyldig att leverera inte efterlevs. Konsekvensen blir att skogsråvaran inte kan upprätthållas på den nivå som är nödvändig. Detta är oroande. Ett annat orosmoln är den extremt höga ambition som regeringen har vad det gäller att ta ut produktiv skog ur produktion, det vill säga till nya naturreservat.

I Västerbotten finns sedan tidigare ett beslut om ett långsiktigt skydd av 42 500 hektar skog i Västerbotten. Ytterligare 100 000 hektar har skogsbolag och skogsägare frivilligt avsatt. Till detta finns också en lång lista med

Fel! Okänt namn på

skyddsvärda skogar på statens marker som Naturvårdsverket tagit fram. Sammanlagt är ca 13 % av skogen i Västerbotten undantagen från skogsbruk.

Att kombinera naturhänsyn i form av nationalparker och reservat samtidigt som vi ger vår viktigaste exportindustri fortsatt växtkraft är naturligtvis både en utmaning och ett ansvar. Skogsindustrin är oerhört viktig för jobben i Västerbotten. För skogsbolagen innebär fler reservat och skyddade skogar att det blir allt svårare att hitta råvara till industrin. Enligt uträkning från Skogsvårdsstyrelsen innebär beslutet om att skydda 42 500 hektar skogsmark och frivilligt avsätta 100 000 hektar i länet att 50 helårsarbeten försvinner. Skulle staten skydda all skog som Naturvårdsverket tagit fram skulle det försvinna åtskilliga fler jobb.

I Länsstyrelsens och Skogsvårdsstyrelsens i Västerbotten rapport "Strategi för formellt skydd av skog i Västerbottens län" menar man att de 32 600 hektar av de 42 500 hektar som återstod att skydda i länet mellan åren 2004 och 2010 skulle ha gett ett avkastningsvärde i skogsbruket på 560 miljoner kronor (nuvärde 2003, 3 % ränta). Merkostnaden i vidareförädlingsledet (för virkesimport) kan beräknas till 290 miljoner kronor. Totalt kan de samhällsekonomiska kostnaderna för det aktuella skogsskyddet uppgå till cirka 850 miljoner kronor.

Ett långsiktigt skydd av delar av den västerbottniska skogen i form av nationalparker och reservat är viktigt. Det får dock inte innebära att förslag läggs och drivs igenom utan några som helst konsekvensbeskrivningar och analyser. Detta förfarande är helt oacceptabelt. Det är dags att ta en paus och gå betydligt varsammare fram än vad regeringen ser ut att göra. Vilka konsekvenser får detta för arbetstillfällena i glesbygden och då inte minst Västerbottens inland? Västerbotten är för övrigt det län som har en stor del av sitt skogsbestånd redan idag avsatt som reservat och nationalparker. Trots detta planeras ytterligare stora områden skogsmark att bli naturreservat.

Det behövs en strategi för avsättning av mark, genomarbetade konsekvensbeskrivningar. Analyser måste ske. Idag lyser dessa med sin frånvaro och det är allvarligt. En rad frågor måste ställas och få svar. Vilka blir konsekvenserna inom berörda områden när det gäller fortsatt tillgång till skogsråvara, arbetstillfällena samt kostnader för detta? En viktig fråga som måste ställas är hur vi ska klara miljömålen kombinerat med behovet av en skogsproduktion. Hur ska vi klara behovet av den råvara som hela Sverige är så beroende av? Vilka konsekvenser får det på sysselsättningen, inte minst i glesbygden, och vad får det i sin tur för konsekvenser på den samlade samhällsekonomin?

Att så sker är en trovärdighetsfråga. Till detta ska läggas behovet av att staten tar sitt ansvar genom att sköta och ta hand om de avsättningar som redan är gjorda. Det är helt oacceptabelt om signalen ut till markägare blir att när skogsmark väl är avsatt via överenskommelser eller tvångsinlösta, vilket förekommer, struntar staten sedan i att sköta och förvalta den avsatta marken. Tyvärr förekommer detta.

Det är alltså helt nödvändigt att lugna ner sig. Ta en paus i detta idoga arbete som nu pågår att ytterligare avsätta flera hundra tusen hektar produktiv skog till nya reservat och där åtskilliga miljarder i statsbudgeten intecknas.

Fel! Okänt namn på

Innan så sker måste konsekvensbeskrivningar till, analyser göras där viktiga frågor belyses. Nya reservat måste väljas noggrant för att komplettera det som redan är skyddat, utifrån det nationella perspektivet. Urvalsprocessen måste också göras i nära samarbete mellan berörda parter. Några av dessa frågor kan vara de som jag ovan anförde i min motion.

Stockholm den 27 september 2005

Gunilla Tjernberg (kd)